

معضلات تک فرزندی

تحقیقات کشوری انجام شده در سال ۱۳۹۳ نشان داد زوجهایی که تازه ازدواج می کنند خواهان داشتن ۲/۳ فرزند هستند.

نتیجه نظرسنجی از زوجین ایرانی که ۵-۶ سال از ازدواج آنها گذشته است نشان داد که آنان تمایل به داشتن ۲/۸ فرزند دارند.

در حال حاضر حدود ۱۹ درصد خانواده های کشور تک فرزند هستند. در خیلی از موارد غفلت از فرزندآوری به موقع باعث می شود که خانواده ها نتوانند به تعداد فرزند دلخواه خود دست یابند.

زوج ها در اولین فرصت زندگی مشترک بایستی از تاخیر های بدون دلیل پرهیز کنند

به یاد داشته باشیم که از دست دادن فرصتهای خوب، همیشه قابل جبران نیست. اگرچه عوامل بسیار زیادی در گرایش به تک فرزندی می توانند نقش داشته باشد، نتایج بررسی ها نشان می دهد عدم آگاهی از پیامدهای تک فرزندی، نقش مهمی بر رواج این پدیده دارد. احتمال تک فرزندی با افزایش تحصیلات و اشتغال زنان افزایش می یابد.

معایب تک فرزندی

❁ معایب تک فرزندی از بعد خانواده

❁ ممکن است کودک به دلیل توجه زیاد پدر و مادر و سایر بستگان نزدیک، از اعتماد به نفس کمتری برخوردار باشد.

❁ ممکن است کودک به دلیل نداشتن خواهر/برادر فرصت تجربه برخی از احساسات و چگونگی کنترل و مدیریت آن ها را نداشته

باشد.

❁ ممکن است کودک به دلیل نداشتن ارتباط با خواهر/برادر در ذهن و خیال خود با دوستان خیالی، بازی کند.

❁ ممکن است کودک به دلیل نداشتن برادر/خواهر و ارتباط با آن ها تمایل (بیش از حد) به اسباب بازی و حیوانات داشته باشد.

❁ معایب تک فرزندی از بعد جامعه

❁ رواج تک فرزندی باعث می شود که جمعیت کشور رو به پیری برود و در طول زمان جمعیت کشور کم شود.

❁ کاهش نسل جوان و پیرشدن جمعیت، می تواند چرخه تولید و اقتصاد جامعه را تحت تاثیر قرار دهد.

تک فرزندی و معضلات ناشی از آن

مدیریت سلامت جمعیت، خانواده و مدارس

علاوه بر اینکه والدین همواره نگران تک فرزند خود هستند، کودک نیز در سن بزرگسالی همواره نگران والدین خود است زیرا بجز خودش فرد دیگری نیست که از والدینش مراقبت کند و این یک بحران جدی برای خانواده های تک فرزند در سال های آینده است.

تک فرزندان نه تنها خودشان در تنهایی و بدون داشتن خواهر و برادر زندگی می کنند بلکه فرزندان شان نیز در خلاء ناخواسته ی محروم بودن از بستگان درجه یک (خاله، عمه، عمو، دایی) زندگی خواهند کرد.

ابراز عواطف مثبت و خوشایند والدین با فرزندان و خواهر و برادرها با یکدیگر، در خانواده های چندفرزند، دوستی و علاقه میان آنها را پدید می آورد و آن را افزایش می دهد و این موضوع بر استحکام، انسجام و شدت روابط اعضا با یکدیگر می افزاید.

منبع: دستورالعمل وزارت بهداشت؛ درمان و

آموزش پزشکی

☀ با توجه به اینکه تمایل به تک فرزندی در خانواده های تحصیلکرده بیشتر دیده می شود، می تواند سبب کاهش متوسط ضریب هوشی جامعه شود.

با توجه به اینکه خانواده در حکم یک نظام و سیستم است، در خانواده تک فرزند، این سیستم به شکل یک مثلث درخواهد آمد و ارتباط ها بسیار محدود می شود و فرزند فقط با پدر و مادر بزرگسال خود تعامل دارد. لذا بسیاری از روابط اجتماعی شکل نخواهد گرفت.

خانواده های تک فرزند آرزوهای زیادی برای کودک خود دارند و این خواسته معمولاً آنها را از رشد طبیعی کودک در آینده پیش رو منحرف می کند.

